

ŚWIAT LENIA I PRACUSIA

Zabawa inspirowana wierszem „Leń” Jana Brzechwy, która pozwala dzieciom odkryć dwa przeciwstawne światy: leniwy i pracowity. Bazujemy na tekście wiersza, ale naszym zadaniem jest nie tylko przypomnieć leniwe zachowania bohatera, lecz także odgadnąć, jak daną czynność wykonałby pracuś – jego przeciwieństwo. Na przykład: jeśli leń „*nie poszedł do szkoły, bo mu się nie chciało*”, spróbujemy pokazać, jak energicznie i z zapałem wyruszyłby do szkoły pracuś.

Wprowadzenie

Rozpoczynamy rozmowę:

„*Kto jest przeciwieństwem lenia? Jak wykonuje ruchy leń, a jak pracuś? Czy leń się spieszy, czy może wszystko robi bardzo powoli? A jak wygląda świat pracusia – czy jest szybki i energiczny?*”

Wyjaśniamy dzieciom, że podczas zabawy będą odwiedzać dwie stacje:

- **Stacja LENIA** – miejsce, gdzie wszystko dzieje się wolno i ospale.
- **Stacja PRACUSIA** – miejsce pełne szybkich, energicznych ruchów.

Rekwizyty

- Przedmioty symbolizujące czynności lenia i pracusia w nawiązaniu do tekstu Jana Brzechwy, np.:
 - **Leń:** patyczki do uszu („*A uszu dzisiaj nie myłem?*”), czapka lub głowa manekina („*A kto się w głowę podrapał?*”).
 - **Pracuś:** papierowe talerze i sztuczce („*Miał zjeść kolację - tylko ustami mlasną!*”), plecak, książki lub zeszyty („*Nie poszedł do szkoły, bo mu się nie chciało*”).

Przebieg zabawy

1. Tworzenie stacji

Na podłodze tworzymy **dwie stacje LENIA** i **dwie stacje PRACUSIA**.

- Stacje są symbolami czynności wykonywanych przez obie postaci.

2. Odtwarzanie świata lenia i pracusia

Prowadzący wprowadza dwa różne rytmy (lub dźwięki):

- **Motyw LENIA** – wolny, ociężały, ospały.
- **Motyw PRACUSIA** – szybki, dynamiczny, energiczny.

3. Reakcja dzieci

Dzieci słuchają sygnału i decydują, przy której stacji chcą stanąć.

- Gdy usłyszą **leniwą muzykę/rytm**, przechodzą do stacji lenia i wykonują powolne ruchy: np. „mycie uszu”, „drapanie głowy”.
- Gdy usłyszą **pracusiowy sygnał**, przechodzą do stacji pracusia i wykonują szybkie ruchy: np. „jedzenie kolacji” (klepiąc się po brzuchu i mówiąc *mniam, mniam*), „maszerowanie do szkoły” (marsz w miejscu).

4. Uwaga: Wszystkie czynności są wykonywane symbolicznie – nie używamy rzeczy dosłownie.

5. Zabawa z poziomem trudności

- Prowadzący może zmieniać rytmy i tempo, aby zaskakiwać dzieci i rozwijać ich szybkość reakcji.
- Jako dodatkowe urozmaicenie dzieci mogą reagować wyłącznie na dźwięk (bez wizualnej pomocy), co rozwija ich umiejętność koncentracji na bodźcach słuchowych.
- Neutralny sygnał muzyczny (np. spokojny rytm lub delikatne dźwięki) pozwala dzieciom przemieszczać się po sali i „odpoczywać” między zmianami stacji.

Zakończenie

Podsumowujemy zabawę, pytając dzieci:

„Co bardziej wam się podobało – bycie leniem czy pracusiem? Jakie dźwięki kojarzą wam się z leniwym światem, a jakie z pracowitym?”

Korzyści z zabawy

- Rozwój umiejętności szybkiego reagowania na bodźce słuchowe.
- Kształtowanie świadomości ruchowej oraz rytmicznej.
- Rozróżnianie tempa, charakteru dźwięków i ich znaczenia.
- Pobudzanie kreatywności i wyobraźni poprzez wcielanie się w role lenia i pracusia.

Wskazówka dla prowadzących:

Zabawa jest uniwersalna i nie wymaga instrumentów muzycznych. Dźwięki można odtworzyć za pomocą głosu (np. nucenie, klaskanie, wydawanie powolnych i szybkich rytmicznych odgłosów) lub użyć gotowych podkładów dźwiękowych dostępnych online.